Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen, som sammanträder med fem domare)

den 13 maj 2026*

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Unionens tullkodex – Rätt att överklaga – Artikel 44.4 i förordning (EU) nr 952/2013 – Beslut som avser bindande klassificeringsbesked – Överklagande till domstol – Rättelse – Retroaktiv verkan”

I mål T-150/25,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) genom beslut av den 30 januari 2025, som inkom till domstolen den 21 februari 2025, i målet

Zollamt Österreich

mot

G GmbH

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen, som sammanträder med fem domare)

sammansatt av ordföranden M. Sampol Pucurull (referent) samt domarna T. Pynnä, J. Laitenberger, M. Stancu och W. Valasidis,

generaladvokat: J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitiesekreterare: handläggaren M P. Cullen,

med beaktande av domstolens överlämnande av begäran om förhandsavgörande till tribunalen den 7 mars 2025, med tillämpning av artikel 50b tredje stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol,

med beaktande av det sakområde som avses i artikel 50b första stycket c i stadgan för Europeiska unionens domstol och av att det inte föreligger någon självständig tolkningsfråga i den mening som avses i artikel 50b andra stycket i stadgan,

efter den skriftliga delen av förfarandet

efter förhandlingen den 10 december 2025,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– G Gmbh, genom W. Gappmayer, Rechtsanwalt,

– Italiens regering, genom S. Fiorentino, i egenskap av ombud, biträdd av F. Meloncelli, avvocato dello Stato,

– Europeiska kommissionen, genom A. Demeneix och B. Eggers, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 21 januari 2026 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 33, 34, 44 och 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1) (nedan kallad unionens tullkodex).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan G GmbH (nedan kallat bolaget G) och Zollamt Österreich (det österrikiska tullkontoret) (nedan kallat tullkontoret) angående tullklassificeringen av stasband för engångsbruk genom ett beslut om bindande klassificeringsbesked.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 I skälen 26 och 27 i unionens tullkodex anges följande:

”(26) För att säkra en jämn avvägning mellan å ena sidan tullmyndigheternas behov av att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen, å andra sidan de ekonomiska aktörernas rätt till rättvis behandling, bör tullmyndigheterna få omfattande kontrollbefogenheter och de ekonomiska aktörerna få rätt att överklaga.

(27) I enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är det nödvändigt att föreskriva att alla personer har rätt att överklaga varje beslut som fattas av tullmyndigheterna och att varje person har rätt att bli hörd innan ett beslut fattas som skulle beröra honom eller henne negativt. …”

4 Avsnitt 3, med rubriken ”Beslut med stöd av tullagstiftningen”, i kapitel 2 i avdelning I i unionens tullkodex innehåller artiklarna 22–37.

5 Artikel 33 i unionens tullkodex har rubriken ”Beslut som avser bindande besked”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs följande:

”Tullmyndigheterna ska på grundval av en ansökan fatta beslut som rör bindande klassificeringsbesked …

…”

6 Artikel 34 i unionens tullkodex har rubriken ”Hantering av beslut som rör bindande besked”. I punkterna 1 och 3–6 i den artikeln föreskrivs följande:

”1. Ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla innan den period som avses i artikel 33.3 löper ut om det inte längre är förenligt med lagstiftningen på grund av något av följande:

a) antagandet av en ändring av de nomenklaturer som avses i artikel 56.2 a och b,

b) antagandet av åtgärder enligt artikel 57.4,

med verkan från och med den dag då ändringen eller åtgärderna börjar tillämpas.

…

3. Beslut om bindande klassificeringsbesked … ska inte upphöra att gälla med retroaktiv verkan.

4. Med undantag från artikel 23.3 och artikel 27 ska beslut om bindande klassificeringsbesked … upphävas om de grundas på felaktiga eller ofullständiga uppgifter från de sökande.

5. Beslut om bindande klassificeringsbesked … ska återkallas i enlighet med artikel 23.3 och artikel 28. Sådana beslut ska dock inte återkallas på ansökan av innehavaren av beslutet.

6. Beslut om bindande klassificeringsbesked … får inte ändras.”

7 Avsnitt 6, med rubriken ”Överklaganden”, i kapitel 2 i avdelning I i unionens tullkodex, innehåller artiklarna 43–45.

8 I artikel 44 i unionens tullkodex, med rubriken ”Rätt att överklaga”, föreskrivs följande:

”1. Varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna när det gäller tillämpningen av tullagstiftningen om beslutet eller sanktionen berör personen direkt och personligen.

…

2. Rätten att överklaga får utövas i åtminstone två instanser:

a) I första instans, vid tullmyndigheterna eller en rättslig myndighet eller ett annat organ som utsetts för det ändamålet av medlemsstaterna.

b) I andra instans, vid ett högre oberoende organ, som kan vara en rättslig myndighet eller ett likvärdigt specialiserat organ, enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.

…

4. Medlemsstaterna ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna.”

9 I artikel 45 i unionens tullkodex, med rubriken ”Uppskjutande av genomförandet”, föreskrivs följande:

”1. Ett överklagande får inte medföra att genomförandet av det ifrågasatta beslutet skjuts upp.

2. Tullmyndigheterna ska dock helt eller delvis skjuta upp genomförandet av ett sådant beslut, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller om det är fara att den person som har överklagat kan vållas irreparabel skada.

…”

Österrikisk rätt

10 I 279 § i Bundesabgabenordnung (Federala skattelagen) föreskrivs följande:

”(1) Utom i de fall som avses i 278 § ska förvaltningsdomstolen alltid själv avgöra målet i sak genom dom. Den har rätt att i såväl domslutet som domskälen ersätta skattemyndighetens uppfattning med sin egen och följaktligen ändra det överklagade beslutet, ogiltigförklara det eller avvisa klagomålet som ogrundat.

(2) Ogiltigförklaring av det överklagade beslutet medför att förfarandet återgår till det skede som det befann sig i innan detta beslut meddelades.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

11 Den 27 oktober 2022 meddelade tullkontoret, på begäran av bolaget G, ett beslut som avsåg bindande klassificeringsbesked för en vara som beskrevs som ”stasband för engångsbruk” vilken tullkontoret klassificerade under varukod 4008 21 90 00 i Europeiska unionens integrerade tulltaxa, med giltighetstid från den 27 oktober 2022 till den 26 oktober 2025.

12 Den 22 november 2022 begärde bolaget G omprövning av tullkontorets beslut med hänvisning till att klassificeringen enligt tulltaxan var materiellt felaktig. Tullmyndigheten avslog denna begäran.

13 Den 5 maj 2023 överklagade bolaget G tullkontorets beslut till Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen, Österrike). Genom dom av den 12 mars 2024 biföll Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) överklagandet och ändrade beslutet genom att klassificera den aktuella varan under varukod 4014 90 00 00 i Europeiska unionens integrerade tulltaxa, med verkan från och med den dag då tullkontoret hade meddelat nämnda beslut.

14 Tullkontoret överklagade Bundesfinanzgerichts (Federala skattedomstolen) avgörande till Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike), som är hänskjutande domstol, med motiveringen att Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen), med stöd av artikel 279 i den federala skattelagen, hade för avsikt att retroaktivt ändra beslutet i fråga om bindande klassificeringsbesked, som nämns i punkt 11 ovan, vilket inte är tillåtet enligt unionens tullkodex, särskilt inte enligt artikel 34.3 och 34.6 i denna kodex.

15 Enligt den hänskjutande domstolen hade Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen), i enlighet med artikel 279.1 i den federala skattelagen, befogenhet att ersätta tullkontorets uppfattning med sin egen och således att ändra det aktuella beslutet med retroaktiv verkan från den dag då det hade meddelats av tullkontoret.

16 Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att det i unionens tullkodex uttryckligen, i artikel 34.4, föreskrivs att retroaktiva upphävanden av beslut om bindande klassificeringsbesked endast är möjliga om besluten grundar sig på felaktiga eller ofullständiga uppgifter som lämnats av sökanden. Den hänskjutande domstolen har dessutom konstaterat att enligt artikel 34.3 i denna kodex har upphörandet av giltigheten av beslut om bindande klassificeringsbesked inte retroaktiv verkan. Den hänskjutande domstolen har slutligen påpekat att det i artikel 34.6 i unionens tullkodex föreskrivs att beslut om bindande klassificeringsbesked inte får ändras.

17 Den hänskjutande domstolen är emellertid osäker på om artikel 34 i unionens tullkodex har någon verkan i fråga om överklaganden enligt artikel 44 i kodexen.

18 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:

”1) Ska artiklarna 33, 34, 44 och 45 i unionens tullkodex, mot bakgrund av att medlemsstaterna enligt artikel 44.4 i denna tullkodex ska se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna, tolkas så, att beslutet avseende ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i samma tullkodex mot ett bindande klassificeringsbesked som har utfärdats i enlighet med artikel 33 i denna tullkodex har retroaktiv verkan från tidpunkten för tullmyndighetens utfärdande av detta bindande klassificeringsbesked?

2) Om svaret på den första frågan är nekande, ska artiklarna 33, 34, 44 och 45 i unionens tullkodex tolkas så, att medlemsstaterna i sina nationella rättegångsregler får föreskriva att beslutet avseende ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i samma tullkodex mot ett bindande klassificeringsbesked som har utfärdats i enlighet med artikel 33 i denna tullkodex ska ha retroaktiv verkan från tidpunkten för tullmyndighetens utfärdade av detta bindande klassificeringsbesked?”

Prövning av tolkningsfrågorna

19 Den hänskjutande domstolen har ställt sina två tolkningsfrågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 44.4 i unionens tullkodex ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att ett beslut av en rättslig myndighet, som har att pröva ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i tullkodexen mot ett bindande klassificeringsbesked, ska ha retroaktiv verkan från tidpunkten för tullmyndighetens utfärdade av detta beslut om bindande klassificeringsbesked.

20 Enligt artikel 44.1 i unionens tullkodex ska innehavaren av ett beslut om tillämpningen av tullagstiftningen som fattats av tullmyndigheterna ha rätt att överklaga det beslutet.

21 Enligt artikel 44.4 i unionens tullkodex ska medlemsstaterna dessutom se till att förfarandet för överklaganden gör det möjligt att skyndsamt bekräfta eller rätta till beslut som fattats av tullmyndigheterna.

22 Av detta följer att när beslut om bindande klassificeringsbesked överklagas till de rättsliga myndigheterna utmynnar detta antingen i att beslutet fastställs, för det fall överklagandet ogillas, eller att det ändras, för det fall överklagandet bifalls av nämnda myndigheter.

23 Tribunalen konstaterar emellertid att det i artikel 44.4 i unionens tullkodex inte preciseras på vilket sätt rättelser av beslut om bindande klassificeringsbesked ska ske, eftersom begreppet rätta inte definieras och det inte hänvisas till nationell rätt i detta avseende.

24 Det framgår dessutom av fast rättspraxis att fastställandet av betydelsen av och räckvidden för sådana uttryck som inte definierats i unionsrätten och inte hänvisar till medlemsstaternas rättsordningar ska ske i enlighet med deras normala betydelse i vanligt språkbruk, med beaktande av det sammanhang i vilket de används och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som de ingår i (dom av den 20 november 2025, Servoprax (Stasband för medicinska ändamål), C-631/23, EU:C:2025:906, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

25 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att verbet rätta enligt betydelsen i vanligt språkbruk avser en åtgärd för att korrigera eller ändra något för att göra det korrekt eller lämpligt.

26 Även om ordalydelsen i artikel 44.4 i unionens tullkodex inte gör det möjligt att entydigt fastställa huruvida den rättelse som föreskrivs i denna bestämmelse har retroaktiv verkan, ska det påpekas att en snabb rättelse av ett rättsstridigt beslut om bindande klassificeringsbesked kan medföra en retroaktiv ändring av detta beslut. På detta sätt får nämligen innehavaren av ett felaktigt beslut om bindande klassificeringsbesked en fullständig rättelse som särskilt syftar till att den korrekta klassificeringen införs, eftersom det felaktiga beslutet anses aldrig ha varit giltig.

27 Eftersom inget annat anges i ordalydelsen i artikel 44.4 i unionens tullkodex kan begreppet rättelse således förstås så, att det inte utesluter en retroaktiv rättelse i syfte att ge beslutet om bindande klassificeringsbesked det innehåll som det borde ha haft från och med antagandet.

28 Vad för det andra gäller den kontextuella bedömningen ska det till att börja med påpekas att varken artikel 33 eller artikel 34 i unionens tullkodex kan vara relevanta för bedömningen av huruvida nationell lagstiftning, som föreskriver att ett beslut av en rättslig myndighet, som har att pröva ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i tullkodexen mot ett bindande klassificeringsbesked, ska ha retroaktiv verkan från tidpunkten för tullmyndighetens utfärdade av detta beslut, är förenlig med unionsrätten.

29 Artiklarna 33 och 34 i unionens tullkodex, å ena sidan, och artikel 44 i denna kodex, å andra sidan, återfinns nämligen i olika avsnitt i unionens tullkodex. De förstnämnda artiklarna återfinns i avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning I i tullkodexen, med rubriken ”Beslut med stöd av tullagstiftningen”, medan artikel 44 återfinns i avsnitt 6, med rubriken ”Överklaganden”, i kapitel 2 i avdelning I i tullkodexen.

30 I artikel 33 i unionens tullkodex ges för övrigt de tullförvaltningar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftningen befogenhet att utfärda bindande klassificeringsbesked. I artikel 34 i unionens tullkodex regleras dessutom hanteringen av beslut som rör bindande besked och, närmare bestämt, tullmyndigheternas beslut om att bindande klassificeringsbesked ska upphöra att gälla, återkallas, ändras eller upphävas. De rättsliga myndigheter som enligt artikel 44 i unionens tullkodex ska pröva överklaganden av beslut som fattats av tullmyndigheterna ska således särskiljas från de sistnämnda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 september 2023, OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb, C-770/21, EU:C:2023:690, punkt 69).

31 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 50 i sitt förslag till avgörande kan verkningarna i tiden av tullmyndigheternas beslut inte villkora verkningarna i tiden av de rättsliga myndigheternas beslut eller ha något inflytande på dessa beslut, eftersom unionslagstiftaren inte har likställt behandlingen av rättsliga myndigheters beslut med behandlingen av tullmyndigheters beslut.

32 Frågan huruvida beslut som fattas till följd av ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i unionens tullkodex är retroaktiva regleras följaktligen inte i artiklarna 33 och 34 i kodexen.

33 Vidare följer det av artikel 45 i unionens tullkodex, vilken ingår i samma avsnitt som artikel 44 i tullkodexen, att tullmyndigheterna helt eller delvis ska skjuta upp genomförandet av ett beslut om bindande klassificeringsbesked som överklagats, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller om det är fara att den person som har överklagat kan vållas irreparabel skada.

34 Det framgår av domstolens praxis att en domstol, som handlägger en tvist som ska avgöras enligt unionsrätten, ska kunna bevilja interimistiska åtgärder för att säkerställa den fulla verkan av det senare domstolsavgörandet om förekomsten av de rättigheter som gjorts gällande på grundval av unionsrätten. Artikel 45 i unionens tullkodex begränsar således inte den befogenhet som de rättsliga myndigheterna, som prövar ett överklagande som väckts i enlighet med artikel 44.2 i samma kodex, har att skjuta upp verkställigheten av det omtvistade beslutet för att uppfylla sin skyldighet att säkerställa att unionsrätten får full verkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 januari 2001, Kofisa Italia, C-1/99, EU:C:2001:10, punkterna 48 och 49).

35 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 66 i sitt förslag till avgörande måste beviljandet av ett uppskov med verkställigheten med nödvändighet åtföljas av möjligheten att retroaktivt återställa de ekonomiska aktörernas rättsliga ställning för att undvika att de drabbas av oskälig ekonomisk skada när ett ursprungligt beslut visar sig vara felaktigt.

36 Artikel 45 i unionens tullkodex kan således inte begränsa möjligheten för de rättsliga myndigheter som har att pröva ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i tullkodexen mot ett beslut om bindande klassificeringsbesked att ge det beslut som fattas avseende detta överklagande retroaktiv verkan för att uppfylla sin skyldighet att säkerställa att överklagandet får full verkan.

37 För det tredje ska det påpekas att en sådan tolkning även stöds av syftet med artikel 44 i unionens tullkodex, som är att säkerställa de ekonomiska aktörernas rätt att överklaga ett beslut av en tullmyndighet.

38 Såsom framgår av skälen 26 och 27 i unionens tullkodex ankommer det nämligen på medlemsstaterna att inrätta ett system med rättsmedel som gör det möjligt att säkerställa iakttagandet av den grundläggande rätten till ett effektivt domstolsskydd, såsom den garanteras i artikel 47 första stycket i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

39 Ett överklagande kan inte anses vara effektivt om det inte undanröjer den situation som följer av ett rättsstridigt bindande klassificeringsbesked och inte placerar den ekonomiska aktör som är innehavare av beslutet som avser detta besked i den situation som vederbörande skulle ha befunnit sig i om rättsstridigheten i fråga inte hade förelegat.

40 Om verkningarna av ett beslut om bindande klassificeringsbesked tilläts kvarstå skulle det dessutom, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 62 i sitt förslag till avgörande, kunna strida mot rätten till ett effektivt domstolsskydd, eftersom verkningarna i fråga skulle upprätthållas i förhållande till en ekonomisk aktör trots att denne, inom den angivna fristen, lämnat in ett överklagande mot detta beslut.

41 Såsom framgår av punkterna 26 och 27 ovan kan artikel 44.4 i unionens tullkodex inte heller utgöra hinder för att rättsliga myndigheter, som har att pröva ett överklagande enligt artikel 44.2 i tullkodexen, fastställer att beslutet avseende ett överklagande av ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska ha retroaktiv verkan från och med den dag då tullmyndigheten utfärdade nämnda beslut, för att uppfylla sin skyldighet att säkerställa unionsrättens fulla verkan.

42 Det ska dessutom erinras om att rättssäkerhet ingår bland de allmänna principer som erkänns i unionsrätten. Ett förvaltningsbeslut definitiva karaktär, som uppstår sedan en rimlig frist för att väcka talan löpt ut eller sedan rättsmedlen uttömts, bidrar till denna säkerhet. Härav följer att det enligt unionsrätten inte krävs att ett förvaltningsorgan i princip är skyldigt att ändra ett förvaltningsbeslut som erhållit en sådan definitiv karaktär (dom av den 13 januari 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, punkt 24).

43 Såsom generaladvokaten har erinrat om i punkterna 60 och 61 i förslaget till avgörande kräver rättssäkerhetsprincipen endast att verkningarna av ett beslut om bindande klassificeringsbesked som har överklagats vinner laga kraft först när överklagandet slutligt har ogillats eller, om inget överklagande har getts in, vid utgången av fristen för ett sådant. Rättssäkerhetsprincipen kan således inte åberopas för att motivera att verkningarna av ett beslut om bindande klassificeringsbesked ska bestå under perioden mellan beslutets ikraftträdande och det att överklagandet av detta beslut bifallits.

44 I motsats till vad den italienska regeringen har anfört, nämligen att det skulle bli svårt att säkerställa att alla medlemsstaterna faktiskt fick kännedom om en nationell domstols beslut att upphäva eller ändra med retroaktiv verkan, konstaterar tribunalen dessutom att, enligt artikel 21.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 2015, s. 558), ska, för utbyte och lagring av uppgifter om ansökningar och beslut som avser bindande klassificeringsbesked eller alla påföljande händelser som kan påverka den ursprungliga ansökan eller det ursprungliga beslutet, ett för detta ändamål inrättat elektroniskt system enligt artikel 16.1 i kodexen användas. När ett beslut om bindande klassificeringsbesked ogiltigförklaras eller ändras till följd av ett beslut av en rättslig myndighet, ska följaktligen, såsom Europeiska kommissionen bekräftade vid förhandlingen, den berörda tullmyndigheten föra in informationen i detta datasystem med hjälp av en invaliditetskod som är kopplad till beslutet om bindande klassificeringsbesked, tillsammans med datumet för beslutet, vilket innebär att informationen blir synlig för samtliga tullmyndigheter.

45 Med beaktande av det ovan anförda ska frågorna besvaras enligt följande. Artikel 44.4 i unionens tullkodex ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att ett beslut av en rättslig myndighet, som har att pröva ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i tullkodexen av ett beslut om bindande klassificeringsbesked, ska ha retroaktiv verkan från tidpunkten för tullmyndighetens utfärdade av detta beslut om bindande klassificeringsbesked.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen, som sammanträder med fem domare)

följande:

Artikel 44.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver att ett beslut av en rättslig myndighet, som har att pröva ett överklagande som har ingetts i enlighet med artikel 44.2 i denna förordning av ett beslut om bindande klassificeringsbesked, ska ha retroaktiv verkan från tidpunkten för tullmyndighetens utfärdade av detta beslut om bindande klassificeringsbesked.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 maj 2026.

Underskrifter